

Arrest

nr. 148 654 van 26 juni 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Israëlische nationaliteit te zijn, op 3 november 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 oktober 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 november 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X. POTVIN, die loco advocaat K. LUYCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij werd op 13 januari 2014 aangehouden.

Diezelfde dag werd de verzoekende partij onder aanhoudingsmandaat geplaatst wegens oplichting, mensenhandel en inbreuk op de wetgeving van drugs.

Op 3 oktober 2014 werd de verzoekende partij vrijgesteld onder betaling van een borgsom.

Op diezelfde dag nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de verzoekende partij. Dit is thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“De heer, die verklaart te heten(1); IA, geboren te Nazareth, op (...)1980 onderdaan van Israël wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen , tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven uiterlijk op 10.10.2014.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1960 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort*

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3 + art. 74/14 §3,3: wordt door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, W. VH, attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden; betrokkene werd van 13.01.2014 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van oplichting; mensenhandel en inbreuk op de wetgeving inzake drugs”*

2. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting deelt de raadsman van de verzoekende partij mee dat deze laatste op heden over een verblijfsrecht beschikt. Ter staving van zijn betoog legt de raadsman van de verzoekende partij een aantal stukken neer.

De Raad stelt aan de hand van de voorliggende stukken vast dat de verzoekende partij op 23 januari 2015 in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie geldig tot 23 juli 2015. Aldus kan het betoog van de raadsman van de verzoekende partij worden gevolgd.

Door het verstrekken van een verblijfsrecht aan de verzoekende partij heeft de verwerende partij de bestreden beslissing impliciet ingetrokken. Immers staat het verstrekken van een verblijfsrecht haaks op een bevel om het grondgebied te verlaten. Bij het verstrijken van huidig verblijfsrecht zal de verwerende partij hoe dan ook dienen over te gaan tot het verstrekken van hetzij een nieuw verblijfsrecht, hetzij een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten. De Raad is van oordeel dat huidig beroep door het handelen van de verwerende partij zonder voorwerp is geworden.

Het beroep is om deze redenen onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU